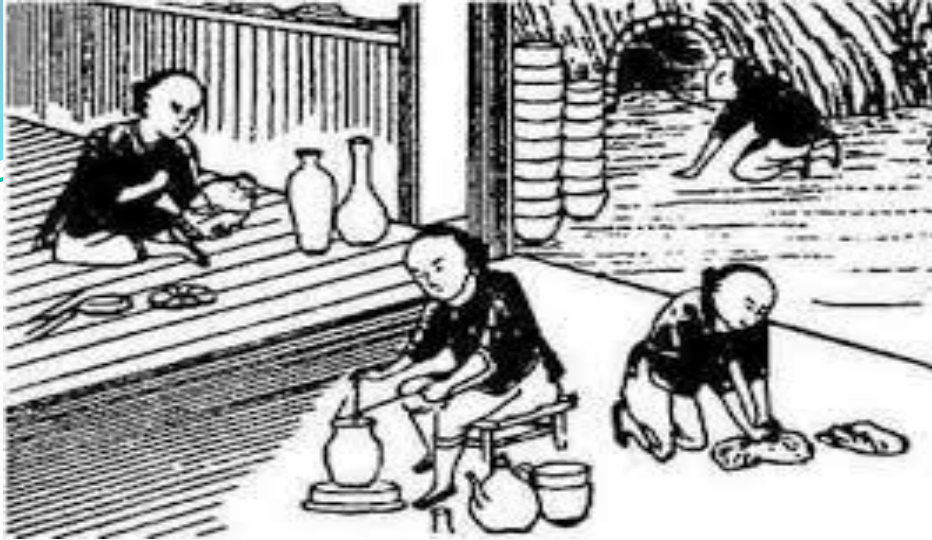

Презентація на тему: “Історія розвитку стрілецької зброї”

Виконала
курсант н.г. ДР-742
Шишкіна Ксенія Олегівна

Порох був розроблений у Китаї в X столітті. Спочатку він використовувався як начинка в запальних снарядах, а пізніше були винайдені порохові снаряди вибухової дії. Порохову цівкову зброю, згідно з китайським літописом, вперше було застосовано в боях 1132 р . Це була довга бамбукова трубка, куди закладався порох і потім підпалювався. Цим «вогнеметом» ворогові наносилися сильні опіки.

Згодом порох
перекочував в Індію. Є
відомості, що запальні і
вибухові речовини
знали ще у
Візантійській імперії.
Проте історія
вогнепальної зброї в
Європі починається на
рубежі VII-XIV століть.

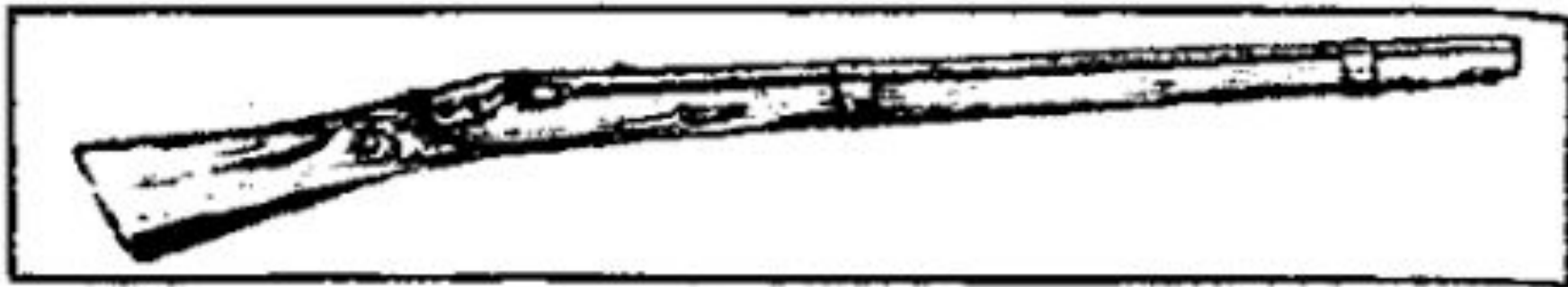

Офіційною датою виникнення вогнепальної зброї, принаймні серед європейських народів, вважається XIV століття. На Русі вперше про неї згадує «Софійський временник» у 1382 р. під час оборони Москви від татар та «Галицький часопис» .

гармати, зменшені настільки, що можна було б стріляти із руки, їх називали ручницями чи гаківницями: знизу виступав гак.

Тоді ж з'явилися рушниці із ґнотовим замком: на Заході — аркебузи, на Русі — ручні пищалі.

Мал. 44. Пищаль XVI ст.

На початку XVI ст. в арміях європейських держав стали використовувати досконаліші гнотові рушниці-мушкети. У Російській імперії мушкети були на озброєнні у стрільців.

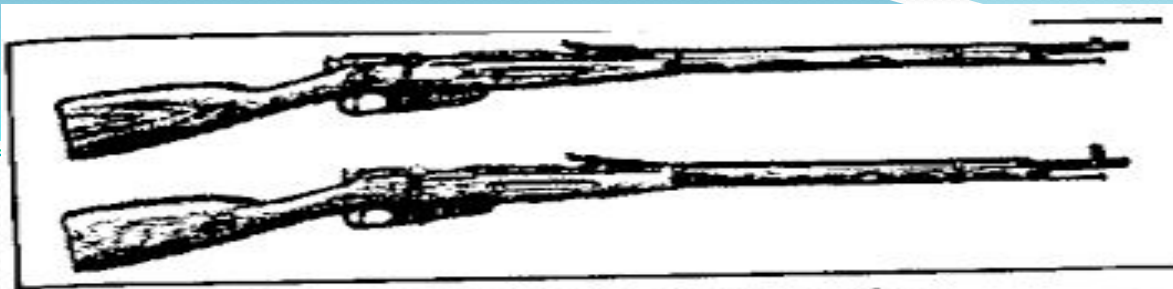

Велике значення для розвитку стрілецької зброї мав перехід від ґнотових та кременевих до коліцевих замків. Ця гладкоствольна дульнозарядна зброя проіснувала до XIX ст. Заряджали через дуло пилородібним порохом (робити його зернистим стали пізніше) і сферичною кулею з міді, заліза або свинцю.

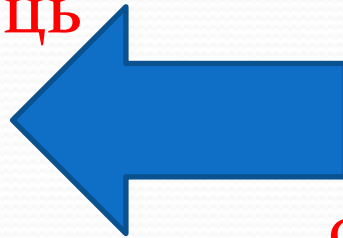
Перші зразки нарізної зброї були створені ще у XVI ст., але через складність виготовлення на озброєння потрапили лише у 60-х роках XIX ст.

Мал. 47. Гвинтівка Мосіна. 1891/1930 рр.

Поява
автоматичної
зброї (кінець
XIXст.)

Винахід у першій половині XIX ст. ударного замку й капсуля як засобу запалення метального заряду, паперового (у 60-х роках — металевого) унітарного патрона, удосконалення замків й створення затворів дало змогу переозброїти армію модернізованою нарізоствольною зброєю: карабінами і гвинтівками.

Пістолети з'явилися в кінці XVI СТ. Винахідником їх вважається італійський майстер Комилл Ветелли, і, можливо, тому що жив і працював він у місті Пістоя, ця нова кавалерійська зброя одержала назву пістолет (можливо, це слово відбулося від чеського pěstala-дудка).

Револьвер Кольт
(1835 р.).

Винайдений
Семюелем
Кольтом і
названий ним
“Паттерсон”
відповідно до
міста, де був
створений.

Бурхливий розвиток вогнепальної зброї припав на роки Другої світової війни і післявоєнний період. Тоді були створені одні із кращих зразків вогнепальної зброї:

Снайперська гвинтівка Драгунова

Самозарядний карабін Симонова

Ручний кулемет Дегтярьова

Автомат Калашникова - 47

Пістолет Макарова. Прийнятий на озброєння у 1952 році.

Список використаної літератури:

- <http://moyaosvita.com.ua/vijskova-sprava/istoriya-viniknennya-i-rozvitku-strilecko%D1%97-zbro%D1%97/>
- <http://bukvar.su/inostrannyj-jazyk/179714-stor-ya-perspektivi-rozvitku-ta-klasif-kac-ya-str-lec-ko-zbro-stor-ya-rozvitku-str-lec-ko-zbro.html>
- Навчальний посібник “Вогнева підготовка” Василенко В.В., Дзюба В.М., Окунський О.Ю., Пилипів Б.І., Київ, 2003
- Навчальний посібник “Вогнева підготовка” Хромченко В.Г., Івануц М.Г., Яфонкін А.О., Київ, 2009